

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 127.

Tiende Session.

36te Møde.

Tirsdagen den 23de November Kl. 1.

(Fornat.)

Balle: Rigeoverfor Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Dvistgaard) skal jeg kun bemærke, at det maa være en Forvexling af ham, naar han mener at kunne stille Rigsdagen paa samme Trin som saadanne Commissionsoner, der skulle varetage locale Interesser; om Rigsdagsmændene gjælder det netop, at de skulle varetage Landets Interesser i det Hele og ikke blot de locale. Mod den sidste ærede Taler maa jeg dernæst bemærke, at hvor det gjælder om et personligt Kjendskab til locale Interesser, er det meget vigtigt at faae det Princip høvdet, ikke at faae en fremmed Mand. Det kunde jo tænkes, at man i en Amtsraads-kreds valgte til Commissionsairer Folk, der Alle boede i en Udkant, og at der var en eller anden lille Afdeling af Amtet, der ikke havde Interesser fælles med det øvrige Amt. Dette er saaledes Tilfældet i den Amtskreds, hvor jeg er valgt til Rigsdagsmand, hvor der er et Herred, som ligger aldeles isoleret fra og aldeles ikke har Interesser, tilfælles med det øvrige Amt, og naar der nu ikke var nogen Parterne bekendt Mand i denne Commission, vilde de betragte dem som fremmede Mænd og ikke som hjemlige med Hensyn til det Skjøn, de skulde afgive. Jeg antager, at det, der blev fremhævet af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), nemlig, at Kredsene ikke ere lige store, ikke maa affrække os; thi vel er det sandt, at der er enkelte Kredse, der

ere meget store, og enkelte, der ere smaa; men imellem disse er der et stort Antal af omtrent lige Størrelse. Det er en gammel og naturlig Inddeling, som man her har benyttet, og da denne allerede er staaet fast i andre tidligere Love, saa finder jeg det ogsaa rigtigt, at man har benyttet den her, og jeg er den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Forslaget, meget taknemmelig for, at han har været opmærksom paa dette Punkt.

Rudsen: Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for en af Viborg Amts Kredse (Kjær) udtalte, nemlig, at han havde megen Betænkelighed ved at stemme for Forslaget, fordi det ikke var Amtsraadet, men derimod Indenrigsministeren, der skulde udnævne Landvæsencommissionsairerne, da kan jeg trøste den ærede Rigsdagsmand med, at det i Grunden kun er en Formsag; det er Amtsraadet, der indstiller Landvæsencommissionsairerne, og det er Indenrigsministeren, der sætter sit Stempel paa dem; det er det Hele.

N. Jensen: Med Hensyn til det ganske særegne Tilfælde, som er udhævet af et Par ærede Talere, at der nemlig paa Grændsen af et Herred, men inde i et andet Amt, boede en Mand, der var ganske særlig stiftet til at være Landvæsencommissionsair, skal jeg bemærke, at da et saadant Tilfælde vistnok er aldeles undtagelsesviis, kan det ikke tillægges den allermindste Indskyldelse. Det staaer jo Amtsraadet frit for at vælge 4 eller 8 Landvæsencommissionsairer; det er der slet ikke Noget i veien for; der staaer blot i Forslagene, at de skulle vælge mindst 2 for hvert Herred. Med Hensyn til den anden